

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 147 JAFFNA, FRIDAY, 13th MARCH, 1987 No. 11

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the Morning Star to
The Manager
'Morning Star'
Vaddukodai

J. D. C. S. I.

Bishop's Charge

[At the 40th Sessions of the Council on 5-3-87]

We reach today the 40th milestone in the annals of the Jaffna Diocese of the Church of South India. The number forty is symbolic, in its significance both in the Old Testament and the New Testament. The Flood during Noah's time lasted for 40 days. The Israelites spent 40 days in the wilderness. Moses spent 40 days and nights on the mountain. Israel's first King Saul ruled for 40 years. So did David and Solomon.

In the New Testament, we find that Jesus spent 40 days in the wilderness. After the resurrection, he lived with the disciples for 40 days. Our season of Lent lasts for 40 days. In Jewish culture, the number 40 signified the completion of the tasks of one generation and the beginning of the tasks of another. It signified a challenge that awaited a new generation.

The year 1947 saw in Asia and more particularly in South East Asia, a rash of new movements and the stirrings of a new consciousness among the people of the region. India became independent on August 15, 1947, marking an important milestone in political annals. The Church of South India was inaugurated on the 27th September, 1947, marking an important milestone in ecumenical annals.

Of local interest to the Church in Jaffna, the year 1947 saw not only the inauguration of the Church of South India but also all other events ancillary to it, in our ecclesiastical set-up—the implementation of the mission Scheme of Devotion and the integration of the American Ceylon Mission and the Council of the South India United Church. In a very broad sense, the year marked the era of decolonisation. It would be hard to imagine an year more significant in its importance than the year 1947.

But the question arises if the year of expectations had kept up to its high profile and if all our dreams have been fulfilled or realised. It is to this question that Bishop Newbegin addresses himself in his book 'The Unfinished Agenda'.

Many have been, no doubt, our failings. The Church Union Scheme did not, as was envisaged, result in more unity in mission. Divisions persisted and plagued the Church even to the point, at times, of violence. Decolonisation did not connote independence to deter-

mine our own destiny. White rule was replaced in many countries of the Third World by 'other rules'.

But what we were really called upon to encounter in the new era were not new problems but new challenges and new tasks. The Second Epistle to the Corinthians [chapter VI] verses 1-10 have a message for our time as we face the changes and challenges of a new era.

"Behold now is the accepted time; behold now is the day of salvation... But in all things approving ourselves as the Ministers of God in much patience, in afflictions, in necessities, in distresses, in stripes in imprisonments, in tumults, in labours, in watchings, in fastings:..."

When the Council met in 1980, we hoped that by the dawn of the next century we should be able to expand at the rate of at least one Church every year. Form 23 Churches in 1980, we have now arrived at the figure 40, and most of the new Churches are beyond Elephant Pass.

We have an opportunity of increasing the figure to 400 in one generation if we are faithful in our task "as sorrowful, yet always rejoicing, as poor, yet making many rich, as having nothing, yet possessing all things". [Cor. II, V. 1-10].

The word 'crisis' in Chinese has the meaning of danger and opportunity. It is our duty to translate our vision to action, bearing in mind that it is moments of great crisis that produce great people.

Thanthai Chelva's Final Testament

We started the Federal movement at one time to obtain the lost rights of the Tamil speaking people and now we have found that through federalism we cannot achieve our objective. In view of this experience we have come to the conclusion that we must separate and if we do not do that, the Tamil speaking people will never be able to get back their lost rights.

Our ancient people were wise. They had their own kingdom. In the history of Ceylon we had a place. We are not asking for a division of the country by our movement but we are only trying to regain what we have lost.

Our party is today moving with the idea of establishing a separate state. It is not an

The Battle of the Golds — Banner Headlines flash

Cricket 'Luverly' Cricket — has this Term taken the top spot Behind the CADJAN CURTAIN — dishing out FARE so crisp and hot, The ONE and TWO-DAY FRIENDLIES — all full of fire and tactics Have thrilled us all galore — e'en more than the 'AEROBATICS'!

II

The Johnians, the Patricians and the Centralites — Jaffna, Kokuvil and the Manipay Hinduites — Have all lined up with Jaffna College and Mahajana — To treat the much — starved cricket fans with HEAVENLY MANNA

III

March a GAY CAVALIER did the WHISPERING WILLOW wield Punching and pulling the RED PEACH to all parts of the field. They ne'er did fear the TORMENTING PACE NOR the WILY SPIN — All resources they did pool, to force a draw or a win.

IV

THE BATTLE OF THE NORTH is now but a dream of the past DORMANT since NINETEEN EIGHTY-THREE — how long'd it last 'Tis best these schools, with TRADITIONS GLORIOUS, do away — And come to grips sans fun and fanfare, lest they go astray.

V

THE BATTLE OF THE GOLDS — St. Patrick's College Jaffna College CLASH, Much spectator interest evoke and BANNER HEADLINES FLASH, The Teams are rearing to go at the Auspicious HOUR, To prove their real worth in STRUGGLE so fierce and dour.

— Victor S. Kiruparaj.

Appreciation

Mr. A. K. Rajendram

Cluster Principal, Paranthan

With the passing away of Mr. A. K. Rajendram the Kilinochchi district has lost a devoted religious and social worker and above all a public figure who got involved in a big way in the development of the district.

Mr. Rajendram's qualities of head and heart are very well known to each and every one who came in contact with him. He was a willing helper to the needy and in doing so he spent all his spare time in the interests of the community at large so much so he became a man of the street. How appropriate it is that he came by his death on the street. He was so active that he was young at any age. It was because that his services in the educational field were recognized that he was appointed as Cluster Principal and posted to Paranthan.

easy matter to get a separate state. It is a difficult matter. We know that it is difficult. But either we get out of the power of the Sinhalese masses or we perish. That is certain. Therefore we will try and get this separation. We have abandoned the demand for a federal constitution. Our movement will be all non-violent.

— Hansard, 19-11-76.

Some of us as co-workers with him in the YMCAs of Paranthan and Kilinochchi can vouch for the sincerity with which he did his utmost to put the institutions on a good footing. If not for the turmoil over the last three years the Paranthan YMCA would have by now had a building of its own at Kilinochchi towards which goal he was working tirelessly.

A man of few words but action and his presence was felt at any religious or social function and at weddings and funerals. His extempore speeches at functions delighted the audience.

The Principals of Schools in the Paranthan Cluster Unit jointly organised a Memorial Service at the Holy Carpenter Church, Navajeevanam on Friday the 6th March followed by a Memorial Meeting at the Murugananda Maha Vidyalayam where tributes were paid by the Principals, educational officers and members of Development Societies. This bears ample testimony to the magnificent life and work of Mr Rajendram — a man of the street!

We thank God for all he did to his family, his friends and to the ordinary citizens individually and collectively and we pray for God's blessings of Peace to his spirit always.

Friends,

Kilinochchi.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

தீர்த்தவ வார இதழ்.] [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
தீர்த்த ஜனத்தைய உயர்த்தும்: பாவம் எந்தக்குலத்துக்கும் இழிவாம்.

மலர் 147]

13-3-87

[இதழ் 11

கடந்த வாரம் யாழ். நகரில்
உயிரிழந்த தமிழ் மக்களுக்கு அஞ்சலி

இரணுவப் பெய்களுக்கு மண்டியிடாமல்
இடிபடல் அபராத போராளும்
போராளிகளோடு

குறித்த —
கோதுமை மணி வித்துக்களாகி விட்ட
எங்கள் உடன் பிறப்புக்களே!
உங்கள் உயிர்த்தை
அற்ப போராளிகளின் தந்தை
இக்கியப்படுத்தி,
யாழ் மண்ணில்
கிணறுவதைச் செய்தார் வரைந்து
விட்டார்கள்!
தங்கைத்தந்தை தனிப்பெரும்
ராதையாய்

சங்கோசம் பூண்டினை!
எழும்புணர்ச்சி தீங்கிய
என்முறை வெறுப்பு தீர்த்த
தீர்ப் போராளும் என்மையே
உங்கள் இலட்சியங்கள்

எங்கள் இயற்பத்தில்
இவை பதிந்துவிட்டன
பொந்திதிரங்களாய்!
கிணறுவப் பாதையில்
கைல் கந்தையிற் தீரும்
உங்கள் கண்ணைகள்
தீங்கிய நுட்பிய
நெடும் பயண நேவழியில்
பதிந்துக்கும் உங்கள் அடிச்சுவடுகள்
எங்களுக்கு
அடையாளம் எட்டுகின்றன!
உங்கள் கண்ணை தீழ்க்கள்
எங்கள்
கைப்பு சமீபுண்டி தீங்கும்
குவிச் சோகைகளாகிவிட்டன!

“தயா” எழுதிய பாடலைத்
தழுவி, இரண்டாம் தமிழர்
நிலைக்கேற்ப சிறுமாமர்ந்தனரு
டன் தருகிறோம். — (ஆர்)

வாழ்வளிக்கும் நீர்

தீரின் (தன்னரீரின்) வடிவம்:

நீர் மிகச் சாதாரணமான
இயற்கைப் பொருட்களில் ஒன்று.
அது உயிர் வாழ்வதற்கு அடிப்
படைபொருள். தாவரங்களின்
வளர்ச்சிக்கு மூலகாரணமானது,
அது பார்வ நீர்வாழ் உயிர்களின்
இருப்பிடம். மனித வரலாற்றி
லும் அனுபவத்திலும் கம்பாழ்
வைப் பாதிக்கக் கூடிய மூன்று
மூலகம் செயலு அது குறிக்கிறது.

1. உபயோகத்திற்கும் வளர்ச்
சிக்கும், பாதுவாத்தலுக்கும்
பேணுதலுக்கும் உரிய வாழ்வளித்
தும் உதவுவது நீர்.

2. கம் உடலையும் மக்களையும்
ஆராததையும் னுய்மைப் படுத்
தலுக்கு உரியது நீர்.

3. வெள்ளமாவும், கோந்த
ளிப்பாசாவும் அசுத்தமாவும்
அதிர்ச்சி அளிப்பதும் நீர்.

உலகின் எங்கு வாழ்ந்தாலும்
நீரோடு கமக்கு அனுதினமும்
தொடர்புண்டு. நீரின் எந்தெந்த
'வடிவங்கள்' கம்மோடு உறுதி
யான இணைப்புக்கொண்டிருத்
திறை?

நீரை காம் ஆசீர்வாதமான
தாக்க எதுகுகிறோமா அல்லது
பயன்பாப் பித்யுள்ளதாக்க எது
கின்றோமா?

நீர் கமக்கு இலவசமாகக்
கொடுக்கப்பட்டதென்று நினைத்
கின்றோமா? அல்லது காம் அதின்
பேரில் எவ்வளவாகச் சார்ந்த
உள்ளோம் என்று நினைக்கின்
றோமா? பரிசுயனத்தில் ஒரு
கோப்பை நீர், வட தருவத்தில்
ஒரு பனிச்சட்டி, ஒரு தீவு வாகித்
ருத் தன்னிச் சூழ்ந்த பெரிய
கடல்.

திருமறையில் தீரின் வடிவம்:

திருமறையில் நீரின் வடிவத்
தன் மேலே கூறப்பட்ட அனைத்து
குறிப்புகளையும் உடையது.

1. ஆதி. 2: 6, 10 — மழை,
மூமிக்கு நீர் கொடுக்கும் நதின.

2. ஆதி. 6: 5-9: 17 — வெள்
ளம்.

3. யாத். 14 — சிவந்த சமுத்
திரத்தின் வழியாக இஸ்ரவேல்
மக்களுக்கு மீட்டியு.

(I கொ. 10: 1-4)

4. யாத். 17: 5, 6 — நீர்
அளிக்கும் பாதை.

(யாத். 10: 1-7)

5. சங். 1: 3 — நீரோடை
அருகே உள்ள பழமாக்கள்.

6. சங். 23: 2 — புத்தனார்
வளிக்கும் புதிய நீர்க்குட்டைகள்.

7. எசா. 49: 10; 58: 11 —
விசுவாசிகளுக்கு உதவுகின்ற வாத்
குதியி.

8. யோ. 3: 8 — யூதாவி
னுள்ள நீர் நிறைந்த துடைகள்.

9. சசரியா. 14: 8 — எரு
சலேமிருந்தவரும் தீவதன்னரீர்.

10. மர. 1: 9 - 13 — இயேசு
வின் திருமுழுக்கு.

11. யோ. 2: 1 - 11 — நீர்
திராட்சை இரசமாக மாறுதல்.

12. யோ. 3: 8 — நீராலும்
ஆசியாலும் திறந்தல்.
(ஆதி. 1: 2)

13. யோ. 7: 37-39 — தா
மாயிருப்பவர்கள்.

14. எபே. 5: 26 — திருச்சபை
நீராலும், வார்த்தையாலும் னுய்
மைபாருதல்.

(வளரும்)

செப்து 2

மார்க் 15-தருச்சட்டம் நிறைவேற்றப்படும்

உபா: 30: 11 - 20

சங். 119: 1 - 8

உபா. 11: 18 - 25

உபா. 5: 26 - 6: 6

மர. 11: 25 - 30

மத. 12: 46 - 50

இளையவர் யார்?

போலந்து நாட்டில் பிரபு
குலத்தைச் சேர்ந்த பெண்மணிகள்
இருவர் தத்தம் குகிரை வண்டி
களில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் வண்டி
கள் ஒரு சமயம், ஒரு குழியை
சந்தியில் எதிரொதிராக வந்து
நின்றதுவிட்டன. எவராவது ஒரு
வர் மற்றவருக்கு வழிவிட்டா
லொழிய இருவருமே அச்சந்தி
யைக் கடக்க முடியாத நிலை ஏற்
பட்டு விட்டது. இருவரில் எவரும்
அதற்கு இணங்குவதாகத் தெரிய
வில்லை. அவர்கள் வழக்கு முற்றி

யது. எவர் வண்டி விலகி வழி
விடுவது என்று இருவருமே மன்ன
ரிடம் தீர்ப்புக்கு முறையிட்டனர்.

மன்னர், 'இளையவரே முத்த
வருக்குப் பணிவாகப் பாதையிட
வேண்டும்' என்று தீர்ப்பளித்
தார்.

கடந்தது என்ன தெரியுமா?
இரண்டு பெண்களுமே தம் தம்
வண்டிகளையப் பின்னோக்கி விட்ட
னர்! என் தெரியுமா? ஒருத்தி
யும் தான் தான் வழியில் முத்த
வன் என்று கூற விரும்பவில்லை!

(தந்தி பூக்கடை)

முடிகள் — ஆணிகள் — ஈட்டிகள்

அன்று அந்தக் கோடியவர்
என் முடிகளைப் பின்னிச் கொண்டு
வந்து உம் தலைமேல் மருடமாரை
வைத்தாராம்! ஆணிகள்
கொண்டு வந்து உம் கால்களிலும்
கால்களிலும் அறைந்தாராம்!
ஈட்டிகளையும் எடுத்த வந்து உம்
கிரவிலே குத்தினாராம்!

நாங்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள்
அல்ல! முடிகள் — ஆணிகள் —
ஈட்டிகளைக் கொண்டு வந்து
குத்திறவர்கள் அல்ல! அல்
லவே அல்ல!
எனினும்,

நாங்களே இந்த
முடிகள் — ஆணிகள் — ஈட்டிகளாகி
விட்டோம்!

— தயா

செய்தி

* கடந்த 18 மாத காலமாக
அணுக்குண்டுப் பரிசோதனையைச்
சுயமாகக் கட்டுப்படுத்தியிருந்த
சோவியத் யூனியன், 'அமெரிக்கா
இருதடவை அண்மையில் அணுக்
குண்டுப்பரிசோதனை செய்ததை
அடுத்து, தானும் அணுக்குண்டுப்
பரிசோதனை ஒன்றைச் செய்துள்
ளது.

பொன்மொழிகள்

* சூகச போக்சலாவையும்,
அன்புவெறியாவையும் மாதம்போத
அமைதி அஞ்சு நிர்வாகம் செய்த
கிறோம்.

* தனிமாமான சூர்ப்பம் பாதி
தெற்றி எந்தே அர்த்தம்.

* அறியக் கூடியவற்றை அறி
யாமல் இருப்பதவே மகரோபம்.

* தோர்வியைக் கண்டு தவண்டு
விட்டகடாத, வெற்றியைக் கண்டு
வெறிவோள்ளக் கடாத.

* முயற்சியென்பது வளர்ந்த
தேயும் நிலவு அள்ள; மேலே
மேலே வளர்ந்து கொண்டிருப்ப
தாலும்.

* ஒருவன் தனது அறிவை
எந்த அளவிற்குத் தன் தொழி
லோடு தொடர்பு படுத்திப் பார்ச்
செய்தே அந்த அளவிற்கு அவன்
வாழ்க்கையில் முன்னேறுவான்.

* முயற்சி காணல் கிரகம்; சிச்
சுயமாக அது ஆற்றக்கூடக்கே
அமைத்துச் செல்லும்.

* ஒவ்வொரு புதுச்செயலின்
போதும் உங்கள் பழைய அனுப
வத்தை உபயோகியுங்கள்.

தத்தைசொல் மத்திரம்

சத்திரம் வேருருவர்
கோடுப்பதற்கு
நாம் அடையவேண்டும்

சத்திரம் வேருருவர்
கொடுக்கப் பெற்றவர்களோரும்
பொருள்கள். அது கக்கும் அல்ல,
மின்குமல், மக்களின் வீரத்தா
லும், தியாகத்தாலும், விடாமுயற்
சியாலும் மக்கள் அடையும் தீர்
உந்த நிலைநாள் சத்திரம். உலக
சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்
தால், சத்திரப்போராட்டம் கடத்
திய எவ்வினமும் பலவினமான
இனமாகவே இருந்தது என்பது
புலப்படும். பலக்குறைந்த கோத்
திர்ப்பாளே தீர் இனம் தன் சத்தி
ரத்தை இழப்பது? அவ்விதம்
இழந்தினும் தன் பலவினத்தைப்
பாராட்டிக்கொண்டு சுயாதீனப்
போராட்டத்தில் திறன்மாவல் நிற்
குமாயின் கிடுகிலு எப்போ அடை
யும்? கிடுகிலு அடைந்த ஒவ்
வொரு இனத்தின் சரித்திரத்தை
யும் ஆராய்ந்தால், அவ்வினம் தன்
மனோதிடத்தினாலேயே வெற்றி
அடைந்தது.

அடிமைத்தனத்தில் இருத்
தும் மக்கள் சத்திரத்தை அடை
வதற்கு, இரு அம்சங்கள் துன்றாக
அமையவேண்டும். ஒன்று அம்
மக்களின் சுயாதீன வேட்கைப்
பெருக்கடும் அதற்காகச் செய்
யும் முயற்சியும். மற்றது, உலக
நடவடிக்கைகளால் வந்தேற்படும்
சத்திரப்பம். கிட்டத்தட்ட ஒரு
தற்றுண்டிரச் சத்திரப்போர்
செய்திக்குண்டு இருந்த இந்தியா
வாதிரு, திராவிடவாத மரபுத்
தம் முடிவடையும் காலமே சத்தி
ரத்தைப் பெறுவதற்கு ஏற்ற
சத்திரப்பமானது. எங்கும் சுபா
தீனம் அடைவதற்குச் சத்திரப்
பம்வந்தசேரும். அச்சமையத்தை
வெற்றித்தினமாக்குவதற்கு நாம்
முழு ஆயத்தமாக இருக்கவேண்
டும். சத்திரம் வேருருவர்
கொடுப்பார் அல்லது வளர்த்தி
கிருந்த கிழமும் என்று சாத்திரப்
பதாவது. நாம் அதற்காக உ
கைப்பலர்களாக இருக்கவேண்
டும்.

— திருமணியில், தமிழகக்
கட்சியின் 1-ஆம் மாநாட்டில்,
1951-04-14.

* உங்களைத் தூக்கிவெறியும் குதி
ரையையிட, உங்களைச் சுமந்து
செல்லும் கழுதை மேலானது.

* முயற்சியில்லாத கம்பிக்கை
எப்பல் இல்லாத கடல் பரத்தினர்
போன்றது.

மணி வாக்கு

"கலைவணிச் செல்வன் கமலச் சேவடி
தலையனை புனைந்தும் சாற்றதும் தமிழே"

— வீரமாமுனிவர்

எங்கள் கருத்து

இலங்கைத் தமிழருக்கு இந்தியாவின் உதவி வேண்டும்

தமிழினத்தை அழிப்பதன் மூலமாக இனப்பிரச்சினைக்கு இராணுவ ரீதியிலான தீர்வு காண்பதற்கு இலங்கை அரசு உத்தியோக பூர்வமாக முடிவுசெய்துள்ளது. இம்முடிவு, 1983 தொடக்கம் இனப்பிரச்சினையை அரசியல் ரீதியில் தீர்த்து வைக்க, இந்தியா நடுவாயிருந்து, எடுத்து வந்த முயற்சிகள் அனைத்தும் வீணாகி விட்டன என்பதையே காட்டுகிறது.

இனப்பிரச்சினையை அரசியல் ரீதியில் தீர்ப்பதுதான் தங்கள் விருப்பம் என வெளிப்படையாக காட்டிக் கொண்டு, மறைமுகமாக திட்டமிட்டுத் தமிழ் மக்களை இலங்கை அரசு ராணுவத்தின் உதவியுடன் அழித்து வருவதைக் கானும் அரசியல் அவதானிகள், இலங்கை அரசு தமிழ் மக்களையும் இந்திய அரசையும் ஏமாற்றிவிட்டது என எண்ணுகின்றனர்.

ஆனால், இந்திய அரசை இலங்கை அரசு ஏமாற்ற முடியுமா? "இந்திய அரசைத் தொடர்ந்து ஏமாற்றலாமென்று இலங்கை அரசு எண்ணினால் அது தன்னித்தானே ஏமாற்றியதாக முடியும். இலங்கை இந்தியாவை ஏமாற்ற எத்தனித்தால் அதன் விளைவு விபரீதமாகவே முடியும் என, இந்திய வெளியுறவு இணை அமைச்சர் திரு. பி. நடவாரசிங் சமீபத்தில் இந்திய ராஜ்யசபையில் எச்சரித்தார்.

இலங்கை அரசின் ஒரே நோக்கம் தமிழ் மக்களை அழித்து, அவர்களை அடக்கிவைக்க வேண்டும் என்பதே; இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முகமாக நமது மேன்மைதங்கிய ஜனாதிபதி செயல்பட்டுவருகிறார். போராளிகளுக்கு எதிராகத்தான் போராடுகிறோமென வெளிப்படையாகக் கூறிக்கொண்டு, அப்பாவித் தமிழ் மக்களை நாள்தோறும் கொன்று குவிக்கிறார்கள் இலங்கை இராணுவத்தினர். தங்களை எவரும் தட்டிக் கேட்க முடியாதென்ற இறுமாப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறார்கள்.

இந்தக் கட்டத்தில், தமிழ் மக்களுக்கு உதவ இந்தியா முன்வரவேண்டும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையோடு இந்தியா விரும்பியோ விரும்பாமலோ பின்னிப் பிணைந்துவிட்டது. இது, தமிழ் நாட்டில் ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக மாறியிருப்பதுடன், அகில இந்திய அரசியலிலும் இது முக்கிய பிரச்சினையாகிவிட்டது. ஆகவே, இப்போ இப்பிரச்சினையிலிருந்து இந்தியா தன்னைச் சுலபமாக விலகிக்கொள்ள முடியாது தமிழ் மக்கள் மதிப்புடன் சுயாதீனமாக இந்தநாட்டில் வாழ வழிவகுக்க வேண்டியது இந்தியாவின் பெருங்கடமையாகும். இதனைக் காலந்தாழ்த்தாது விரைவில் செயல்படுத்தினால், மேலும் தமிழர் அழியாமல் பாதுகாக்கலாம், பாதிக்கப்பட்ட இனத்திற்கு நியாயம் பெற்றுக் கொடுப்பதே உண்மையான உதவியாகும், இதுவே நீதியாகும்.

இலங்கைத் தமிழரின் உரிமைப் போராட்டத்தையும், போராளிகளின் அணிகளையும் இந்தியா உத்தியோக பூர்வமாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான், வேறு நாடுகளும் இந்தியாவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றும். அதன் மூலம் அனைத்துலக ரீதியில் இலங்கை அரசுக்கு நெருக்குதல் கொடுத்து அதன் அட்டூழியங்களுக்கும் அக்கிரமங்களுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியும்.

இறுதியாக நாம் கூற விரும்புவது, தமிழ் மக்களின் விடுதலாக்காத தங்கள் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது, அயராது போராடிவரும் போராளிகள், ஒன்றுபட்டு, இந்தியாவின் உதவியை நாடி, இந்தியாவின் ஆலோசனைப்படி செயல்பட முன்வரவேண்டும் என்பதே. அப்பொழுதுதான் இந்த பிரச்சினைக்கு உலக நாடுகளின் ஆதரவைப் பெறமுடியும் தமிழ் மக்கள் தன்மானத்துடன் இந்நாட்டில் வாழி வழி காணப்படும்.

வெண்காயம் விடை வீழ்ச்சி

அகதிகள் சுட்டுக்கொலை!

சின்ன வெண்காயத்தின் விடையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளதால், திவுப்பகுதி சிம விலகாயிகள் பெரிதும் பாதிப்படைந்துள்ளனர். இராணுவத்தினரின் அட்டூழியங்களே இதற்குக் காரணம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருமலை மாவட்டத்தில் 14 அகதிகள் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர் என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த செவ்வாய் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட இவ் அகதிகளில் 4 பெண்கள் அடங்குவர்.

உயிர்த்தெழுதலை சதுசேயர் மறுத்தது ஏன்?

அ. மிகுசேயர்

இயேசு வாழ்ந்த காலத்தில் மிகவும் வன்மையாகத் தர்க்கிக்கப்பட்ட கொள்கைகளில் உயிர்த்தெழுதலும் ஒன்றாகும். பழைய ஏற்பாட்டில் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிக் கூறும் வசனங்கள் மிக மிகச் சில. தானியேல் 12:2, யோபு 19:26, ஏசாயா 25:7 காண்க. ஆனால் இவ்வசனங்கள் சதுசேயருக்கு உடன்படாது, ஏனெனில் ஒரு கொள்கையை நிரூபிக்க வேண்டுமானால், ஒருவன் 1. ஆகியாராமம் 2. யாத்திராராமம் 3. லேவியாராமம் 4. எண்ணாராமம் 5. உபாராமம் என்ற திருமறை யின் முதல் ஐந்து நூல்களிலிருந்து மட்டும் ஆதார வசனங்களைக் காட்ட வேண்டும். இந்த ஐந்து நூல்கள் 'மோசேயின் நியாயப் பிரமாணம்' (=தோரா) என்று அழைக்கப்படும்.

உதாரணமாக, உபாராமம் 33:39 'சொல்லுகிறவர் நான், உயிர்ப்பிக்கிறவரும் நானே' என்ற வசனத்தில் 'உயிர்ப்பிக்கிறவர்' என்பதை மட்டும் வலியுறுத்தி உயிர்த்தெழுதலுக்கு ஆதார வசனமாக மேற்கோள் காட்டுவதைச் சதுசேயர் வன்மையாக மறுப்பர். ஏனெனில், உயிர்ப்பிக்கிறவர் என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் தரும்போது 'சுருப்பையில் உயிர்த்தெருவியர்' என்றதால் அர்த்தம், மாணத்திற்குப் பின் உயிர்தருகிறவர் என்ற விளக்கம் தவறான விளக்கமாகும் என்று சதுசேயர் விவாதிப்பர்.

இனி மார்க்கு 13:18-ல் சதுசேயர் இயேசுவை அணுக உயிர்த்தெழுதலை மறுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பிள்ளை இல்லாமல் மரித்த ஒரு சகோதரரைப் பற்றிக் சொல்லுகின்றவர். இந்த ஏழு சகோதரருக்கும் பிள்ளை இல்லை. உயிர்த்தெழுதலின்போது எவனுக்கு அவன் மனைவியாய் இருப்பான்? என்ற கையாண்டிக் கேள்வியைச் கேட்கின்றனர்.

பிள்ளை இல்லாமல், அதாவது வாரிசு இல்லாமல் ஒருவன் இறந்து போனால், அவனுக்கு வாரிசு உண்டாகும்படி சகோதரர்கள் அவனை, மணந்த கொள்ளலாம் (உபா. 35:5,6).

சதுசேயர் புத்திர சந்தானமின்றி மரித்த ஏழு சகோதரரைப் பற்றிக் கூறியபோது, இயேசு 'ஆபிரகாமின் கடவுள், ஈசாக்கின் கடவுள், யாக்கோபு வின் கடவுள்' என்று தோராவில் வரும் அடையாளங்களைக் குறிப்பிட்டுக் கடவுள் செத்தவர்களின் கடவுள் அல்ல, உயிருள்ளோரின் கடவுள் என்று சொல்லுகிறார். இந்த மாதிரியான விவாதம் மிட்ராஷ் (Midrashic Exegesis) என்று அழைக்கப்படும். உயிர்த்தெழுதலின்போது கொள்கையை இல்லை, கொடுப்பினை இல்லை என்று இயேசு (மர. 13:35) சொல்லும்போது மிட்ராஷ் விவாதம் எழுகின்றது. 'தேவ தூதரைப் போல் இருப்பார்கள்' (மர. 12:35) என்று கிறிஸ்து சொன்னபோது உயிர்த்தெழுதலை ஆதரித்தவராக அவர் விளக்கம் தந்தார்.

செய்திகள்

யாழ். ஆதினத்தின் 40ஆம் ஆண்டு பேரவைத் கூட்டங்கள்

தென் இந்திய திருச்சபையின் யாழ். ஆதினப் பேரவைக் கூட்டங்கள், இம்மாதம் 5ஆம், 6ஆம், 7ஆம் திகதிகளில், வட்டுக் கோட்டையில், ஆதினப் பேராயர் அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

காலையில் நடைபெற்ற இறை வழிபாட்டாராதனைகளை, முறையே திரு. G. D. ஆனந்தராஜன், திரு. T. தேவதாசன் ஆகியோர் நடத்தினர். இறுதி நாளில் பேராயர் அம்பலவாணர் அவர்களால் திருவிருந்து ஆராதனை நடத்தப்பட்டது. அருள்திரு. A. ஜெயகுமாரன் அருளுரை ஆற்றினார்.

தென் இந்தியாவிடமிருள்ள கோவைப் பேராயர் எலஞ்சென்ற அருள்மிகு. தங்கமுத்து, எலஞ்சென்ற திரு. E. S. தேவசகாயம், திரு. V. நவரத்தனம், (ஏழாலை தெற்கு) திரு. J. சின்னப்பா (நவாவி) ஆகியோரை, நினைவு கூர்ந்து அனுதாபப் பிரேரணை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

செயற் குழுக்களின் அறிக்கைகள் வாசிக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. பேராயர் தமது தொடக்க உரையில், இக்காலத்தில், குறிப்பாக தமிழ் மக்கள் மத்தியில், நமது திருச்சபை ஆற்றவேண்டிய நற்பணிகள் பற்றி விளக்கிக் கூறினார்.

மதுரை தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரியில் தன் இறையியல் பயிற்சியை முடித்துத் திருப்பிய திரு. ஏர்ல் சோலமன், யாழ். ஆதினத்தின் ஊழியருக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்.

ஆதினத்தின் புதிய செயலாளராக வண. சாம் தப்பு தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

திரு. ஜே. எஸ். அ. மிலேந்திரன் பொருளாளராக நியமிக்கப்பட்டார்.

ஆதினத்தின் செயற்குழுவில் திரு. A. இராஜசிங்கம், திரு. V. குணரத்தனம், திரு. L. S. C. கணசிங்கம், திரு. S. இரத்தனவேல் ஆகியோர் அங்கத்தவர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

புதிய நியமனங்கள்

ஆதினப் பொருளாளர்:

திரு. N. A. மிலேந்திரன்

உரையில் மகளிர் கல்லூரி மனைஜர்:

திரு. S. S. செல்வதாசன்

சமயக் கல்விக் குழுயின்

பணிப்பாளர்:

திரு. G. இராஜசகாயம்

உதயதாரகை குழு மனைஜர்:

திரு. A. இராஜசிங்கம்

உதயதாரகை:

ஆங்கில ஆசிரியர்:

திரு. C. E. இராஜசிங்கம்

இணை ஆசிரியர்:

திரு. S. செபேசன்

தமிழ் ஆசிரியர்:

அருள்மிகு. டி. ஆர். அம்பலவாணர்

இத்தகைய விவாதங்களை நாம் முழுவதும் உணர வேண்டுமானால் எபிரேய, கிரேக்க ஞானம் தேவைப்படுகின்றது. தோரா (The Law) இல்லாவிட்டால் மிட்ராஷ் விளக்கம் கிடையாது. மிட்ராஷ் இல்லாவிட்டால் அருளுரை கிடையாது.)

EDITORIAL

A Sad Phase

The bare-knuckles decision has at last been taken. The government parliamentary group adopted on 6-3-87 unanimously a resolution supporting the government's efforts to "defend the sovereignty, territorial integrity, and unity of Sri Lanka where necessary, by military action".

Minister Thondaman and 'the military solution'

In this backdrop, Rural Industrial Minister, Soumiamoorthy Thondaman, has made headline news with his statement to the *Indian Express*, (reporting from Trichi) that none could find fault with the Sri Lankan government for taking action to defend the sovereignty and territorial integrity of the country. If we remember right, Minister Thondaman had, during the early phase of the Peace Talks, also made headline news as the only Cabinet Minister in Sri Lanka to have had unofficial talks with some of the Tamil militants in Madras, during one of his many visits to the sub-continent.

To newsmen however in Tamil Nadu whom the Minister spoke to, while he was on a visit to his ancestral village in Ramnad, the burden of his song appears to have been understandably different. The Minister, while welcoming Indian Prime Minister Rajiv Gandhi's call for a cease-fire on both sides, said that every government had a right to put down rebellion through military action. But the rebellion can be put down permanently only by "redressing the grievances that caused it". "It was", the Minister said, "the lesson of history".

In the Birthday Number of CONGRESS [the Journal of the CWC, August 1986] felicitating the CWC leader on his 74th Birthday, was an article entitled "Thondaman". It refers to a question put to him by a leading Journalist and the CWC leader's answer to the question.

The question was, how he performed the role of a Cabinet Minister, a Trade Union Leader and an espouser of minority rights, all at the same time. The answer was:—

"I am like a woman. a woman can be a mother, a sister and a wife, at the same time".

In advocating, as an espouser of minority rights, a military solution to the 'Tamil problem', though temporarily, we wonder in what capacity the Minister was acting, as a mother, a sister or a wife. We hope he will take on, the role of 'a mother'.

Jaffna Bombed

The "solidarity vote", taken on 6-3-87 by the government parliamentary group for a military solution, overriding India's request as a mediator to halt military operations with a view to prevent the killings of innocent Tamil civilians, had its sequel on Saturday (7-3-87) when three bombers, with stunning swiftness, discharged, in the early hours of the morning, their ominous cargo on the area around the Nallur Temple and peeled away into the clouds, before anyone realised the extent of the damage they had caused to human life, animal life and human dwellings. The bombers returned later for a 'mission' in the Meesalai area.

Casualties!

The garrison in Jaffna Fort took on, the remaining Jaffna town area, excluding Nallur, from about 7 p.m. on 7-3-87 lobbing their shells in different directions as far as they could go in residential areas. The *Junma Mosque Lane*, a normally secluded area with a dense population of Muslims—traders tanners and mechanics—became the target of shells lobbed in sequence which claimed seven lives that included three in one family, according to news reports.

In front of the *Rajah Theatre*, three were killed by shell explosion and four, by electrocution due to a fallen electric lamp post with the live wire, on the road. At the *KKS road junction* five shops went ablaze at the same time, with dense clouds of smoke billowing over the area through the night. In another direction, a shell that fell on *Universal Telex at Third Cross Street*, claimed the life of a young employee, Eesan Jeyam. [Of the 13 who were killed by shell blast in Jaffna on 7-3-87 and whose names appear in the *Belanadu* (9-3-87) all except one are young men in the twenties].

The 'military solution' is under way in Jaffna. In the town area, *Kodaddy* is almost completely evacuated. Many of the Muslim refugees are housed in mosques or have left the town. Business entrepreneurs are shifting their stocks hurriedly to other places. Many houses lie flattened or lurching at odd intervals, roofless and windowless. Blood stains are found in many of the pot-holed roads.

In the village area, the latest to come under a massive siege is the *Kankesanthurai electorate*, represented in Parliament for many years by Mr. S. J. V. Chelvanayakam. Q. C., the Tamil leader of revered memory who as early as 1956, during one of the early eruptions of ethnic riots in the country is reported to

Help the Helpless

By J. K. Retnanandam

Though differences exist among the various Religious traditions in respect of doctrinal details, yet there is a remarkably complete consensus in the matter of service to fellow-men. All Religions are agreed—though proclaimed in different ways—that

"To serve man is to serve God" because it is an unshakable universal Truth.

Yet many in this caste-bound, race-riven, faction-full politically-partitioned, self-centred society, try to evade the responsibility of giving succour to the handicapped, the destitute and the under-privileged etc. even under normal conditions, though they would lavishly spend on rituals and ceremonies—either through fear of Divine displeasure or as a show-off in a spirit of coarse competition. Their spending sprees at weddings, anniversaries, birthdays of even old people, funerals etc have not diminished commensurately with the changed conditions of agonising anxieties and unrelenting unrest, during the past few years, climaxing in the current violence and chaos, that have ravaged the country. Thousands are languishing in refugee camps under unhygienic and over-crowded conditions, eking out an unenviable existence on the pittance granted by Government—some having lost their breadwinners, others with father or brother taken for torture and eventual disappearances, some with brothers and or sisters killed, others having lost their homes and all their possessions etc.

It would smack of ingratitude to ignore the large numbers of individuals who have rendered invaluable service during this period of acute crisis, through charitable and Religious organisations including several non-Governmental organisations. We also owe a debt of deep gratitude to foreign funding agencies, but for whose largesse, even this level of sustenance could have been hardly possible. The area A.G.As have had a tough job in dealing with the various problem at refugees cen-

IN BRIEF

The captain of a Singapore Air Liner refused to fly the Police Commandos to Palaly Air Port when asked to do so by the Sri Lankan Government Officials while the plane touched down at Katunayake International Air Port for its brief stay there.

The pilot refused to fly to Palaly fearing security risks and stated that he had no permission to do so from his employers.

Hence the plane was delayed for more than an hour from taking off. In the mean time the Sri Lankan officials contacted the headquarters of the Air Liner over the telephone and the authorities in Singapore too had refused to comply to the request to fly the Police Commandos to Palaly. Further they the authorities in Singapore strictly instructed the captain of their Air Liner not to fly to Palaly.

The Singapore Air Liner left Katunayake Air Port one hour later with its 125 passengers. This was the second such rebuff following the staging of a walk out in Spain by a Danish Crew refusing to work in a ship engaged in ferrying arms and ammunitions to Sri Lanka a country which was engaged in civil war.

(Vide "Bela Murasu of 25-2-87")

tres arising from the conglomeration of various levels of cauzenry—making accommodation, distributing rations, settling disputes among those under mental and physical stresses etc. They are all doing humanitarian work which entitles them to be categorised as 'sweep at the final judgement' as stated by Jesus, in contrast to the 'goats'—former with heaven as their destination and the latter destined to hell—the criterion being whether they have fed the hungry, given water to the thirsty, tended the sick etc.

(to be continued)

have said, in his own inimitable way:— "The Sinhalese are only proving that they are not fit to govern the Tamils".

Swelling the ranks of the refugees from the Kadduvan, Vassilam, Myaddy areas, are now those from *Tellippalai*, *Kollankaladdy* and *Keerimalai*. Union College right at the Tellippalai Junction with its Primary Wing, bearing the name of "Thanthai Chelvanayakam", bears indelible marks of incessant machine-gun firing. The Schools in the area have registered a very poor attendance. One of them in Kadduvan has been occupied. Unless there is a 'cease fire' it is very unlikely that schools in Jaffna will function.

Peace 'midst shambles'

Overall, the week's events have done little to enhance Sri Lanka's credibility in the eyes of the moderates. Super-sophisticated bombers making hardly any more noise, (when swooping down for an attack) than the flicker of an electric fan, destroy civilian life and habitation in Jaffna with impunity. But helicopters, clatter loud in the skies as they for the time being put aside the machine-gun and drop leaflets in bundles on the countryside carrying the message of PEACE 'to the Jaffna man', in English and Tamil.

This is JAFFNA today. Whether the credibility of the Sri Lankan government can be rebuilt from the shambles left in Jaffna by "a military solution", remains to be seen.

Registered as a Newspaper at the P.O., Sri Lanka under No. 11/64/News/87.7

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sathuganathan Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 13th March 1987 and published by Mr. Alayappillai Rajanigam, 330, Navalar Road, Jaffna